

- 2) Republikken Finland betaler sagens omkostninger.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 312 af 19.12.2009.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 7. april 2011 — Staatssecretaris van Financiën mod Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-153/10) (¹)

(Forordning (EØF) nr. 2931/92 — EF-toldkodeksen — artikel 12, stk. 2 og 5, artikel 217, stk. 1, og artikel 243 — forordning (EØF) nr. 2454/93 — gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 10 og 11 — klassificering af varer — bindende tarifieringsoplysning — påberåbes af en anden erhvervsdrivende end modtageren for den samme vare — vejledning for den nationale toldmyndighed — berettiget forventning)

(2011/C 160/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 12, stk. 2 og 5, artikel 217, stk. 1, og artikel 243 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, og artikel 11 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1) — tarifiering af varer — klage over en afgørelse fra toldmyndighederne vedrørende tarifieringen af en vare — klagerens påberåbelse af en bindende tarifieringsoplysning meddelt af en anden medlemsstats toldmyndigheder vedrørende en lignende vare

Konklusion

- 1) Artikel 12, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996, samt artikel 10 og 11 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 12/97 af 18. december 1996, skal fortolkes således, at klarereren, der i eget navn og for egen regning foretager toldangivelsen, ikke kan påberåbe sig en bindende tarifieringsoplysning, som et selskab, hvormed klarereren er forbundet, og i hvis opdrag klarereren har foretaget toldangivelsen, er modtager af og ikke klarereren selv.

førelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 12/97 af 18. december 1996, skal fortolkes således, at klarereren, der i eget navn og for egen regning foretager toldangivelsen, ikke kan påberåbe sig en bindende tarifieringsoplysning, som et selskab, hvormed klarereren er forbundet, og i hvis opdrag klarereren har foretaget toldangivelsen, er modtager af og ikke klarereren selv.

- 2) Artikel 12, stk. 2 og 5, og artikel 217, stk. 1, i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 82/97, samt artikel 11 i forordning nr. 2454/93, som ændret ved forordning nr. 12/97, i forening med artikel 243 i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 82/97, skal fortolkes således, at en person, der er impliceret i en sag om opkrævet told, kan bestride tolden ved som bevis at fremlægge en bindende tarifieringsoplysning, der er udstedt for de samme varer i en anden medlemsstat, uden at denne bindende tarifieringsoplysning kan have de retsvirkninger, der er knyttet hertil. Det tilkommer imidlertid den nationale ret at afgøre, om de relevante procesforskrifter i den pågældende medlemsstat giver mulighed for at fremlægge sådanne beviser.
- 3) Artikel 12 i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 82/97, og artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 2454/93, som ændret ved forordning nr. 12/97, skal fortolkes således, at en national vejledning, hvorefter de nationale myndigheder ved tarifieringen af angivne varer kan støtte sig på en bindende tarifieringsoplysning, der er udstedt til en tredjemand for de samme varer, ikke har kunnet give importørerne en berettiget forventning om at kunne støtte sig på denne vejledning.

(¹) EUT C 179 af 3.7.2010.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. april 2011 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-305/10) (¹)

(Traktatbrud — jernbanetransport — direktiv 2005/47/EF — betingelserne for anvendelse af mobile arbejdstagere, der udfører interoperable grænseoverskridende tjenester i jernbanesektoren — aftale med arbejdsmarkedets parter på europæisk plan — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2011/C 160/08)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved V. Peere og M. van Beek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved C. Schiltz, som befuldmægtiget)